

ført i Bemærkningerne til § 241. Bestemmelserne er affattet paa Grundlag af Udvalgets Indstilling (§§ 197, 198 og 200), se Sp. 3547, dog at man har ændret Udvalgets Indstilling derhen, at man har fastsat, at Hjælp, ogsaa til sygeforsikrede, kun kan ydes i Trangstilfælde, hvorhos man har slaaet Bestemmelserne sammen til 2 Paragrafer.

§ 247 om Hjælp til Sygekassemedlemmer, der ikke kan invalideforsikres, svarer til Fattiglovens § 63, Stk. 3, men afviger fra denne paa følgende Punkter:

- 1) I Konsekvens af Retsprincippet er der fastsat bestemte Betingelser, se herom nedenfor.
- 2) Der er givet Regler svarende til § 241, Stk. 2, jfr. Bemærkningerne til denne Bestemmelse.
- 3) Hjælpen kan ikke blot ydes til Underhold, idet der ogsaa kan ydes saadan Hjælp til Kur og Pleje, som ikke kan ydes gennem Sygekassen.

Med Hensyn til den Betingelse, der er opstillet i Stk. 3, Nr. 1, henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. XVIII og til Udvalgets Bemærkninger Sp. 3569 til den tilsvarende Bestemmelse (Udvalgets § 197) samt til den som Bilag 5 a aftrykte Skrivelse af 17. Juni 1930, hvormed Udvalget fremsendte sin Betænkning til Ministeriet.

Man har til de af Udvalget foreslaaede Betingelser føjet den under Nr. 3, at vedkommende ikke er undergivet Særforsorg efter §§ 252 flg.

Til § 248.

Bestemmelsen, der svarer til Fattiglovens § 63, Stk. 2, om Hjælp til Personer, der ikke kan sygeforsikres, slutter sig nøje til § 247, men da der for de i § 248 omhandlede Personer ikke er Mulighed for Hjælp fra Sygekassen, er der ligesom nu ikke sat Grænser for Adgangen til Hjælp til Kur og Pleje, men kun for Kommunens samlede Underholdshjælp.

Adgangen til Hjælp er betinget af, at vedkommende opfylder de i § 247, Stk. 3, fastsatte Betingelser og derhos kan føre Bevis for, at han i de sidste 3 Aar ikke har opfyldt og stadig ikke opfylder Helbreds- og Adgangsbetingelserne for at optages i en anerkendt Sygekasse eller en statskontrolleret Sygeforsikring, og forsaavidt den gældende Aldersgrænse vilde hindre hans Optagelse, Bevis for, at han ikke i de sidste 3 Aar før sit fyldte 40 Aar har opfyldt de nævnte Helbredelsesbetingelser. Med Hensyn til denne sidste Betingelse,

der betyder en væsentlig Skærpelse i Forhold til den gældende Regel, henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. XVIII, se Sp. 2973. Der henvises derhos i denne Forbindelse til Overgangsbestemmelsen i § 344.

I § 248, Stk. 3, har man i noget forkortet Form optaget det af Udvalget stillede Forslag til § 200, med Hensyn til hvilken Bestemmelse henvises til Udvalgets Bemærkninger Sp. 3569 og til Udvalgets Skrivelse af 17. Juni 1930, Bil. 5 a, se Sp. 3539.

Til § 249.

Bestemmelserne er Korrelateret til § 39, idet man har formuleret Bestemmelserne saaledes, at de i forekommende Tilfælde giver det sociale Udvalg Tvangsmidler i Hænde for at formaa en kronisk syg til at lade sig anbringe i Plejestiftelse.

Til § 250.

De samme Hensyn, der ligger til Grund for, at det i §§ 247 og 248 er fastsat, at Retten til Sygehjælp omfatter Ydelse af Insulin, Leverpræparater eller andre livsvigtige Præparater, hvorom henvises til Udvalgets Bemærkninger til dets Forslags § 194, (se Bilag 5 b, Sp. 3567), har ført til, at der i nærværende Bestemmelse er givet Kommunerne Adgang til i Trangstilfælde, ogsaa udenfor de i de fornævnte Paragrafer omhandlede Forhold, at kunne yde Hjælp til disse Præparaters Ydelse, naar deres Anvendelse skønnes nødvendige for Patienten.

Til § 251.

Forsorgen for de for den offentlige Sikkerhed farlige sindssyge eller aandssvage er ikke begrundet i Forsørgelsehensyn, men alene i Hensynet til den offentlige Sikkerhed, og falder derfor udenfor denne Lovs Rammer.

Til § 252.

Som fremhævet foran i de almindelige Bemærkninger til Kap. XVIII, se Sp. 2975, er der med Hensyn til Forsorgen for de sjælelige og legemlige Abnormiteter og Lidelser, der hidtil har været omfattet af Bestemmelserne i Fattiglovens § 61, i en Række Enkeltbestemmelser, §§ 252—68, givet Regler, der under Hensyn til de forskellige Abnormiteters og Lidelsers Natur vel ikke kan være de samme for alle Grupper, men hvori der dog for alle disse er fastsat visse ensartede Bestemmelser om det sociale Udvalgs Forpligtelser med Hensyn til trængende Per-